

ผิวหนังอักเสบชนิดดิสไฮโดรซิส

ผิวหนังอักเสบชนิดดิสไฮโดรซิสเป็นโรคผิวหนังอักเสบชนิดหนึ่งซึ่งมักจะเกิดบริเวณฝ่ามือและฝ่าเท้า พบมากในผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป พบประมาณร้อยละ 2.8 ของโรคผิวหนังทั้งหมด ซึ่งพบได้ค่อนข้างบ่อย แต่ผู้ป่วยส่วนใหญ่มักรู้จักศัพท์คำที่ว่านี้

สาเหตุ

สาเหตุส่วนใหญ่ยังไม่ทราบ แต่อาจสัมพันธ์กับสิ่งต่อไปนี้

1. อากาศที่เปลี่ยนแปลง เช่น อากาศร้อนจัด ฝนตกชุก และหนาวจัด
2. ความเครียด
3. การติดเชื้อแบคทีเรียบางชนิด เช่น จากพื้นผุ หนอง ฝี หรือการติดเชื้อบริเวณอื่นของร่างกาย
4. อาจเกี่ยวข้องกับพันธุกรรม
5. อาจเกิดจากการแพ้โลหะ เช่น นิกเกิล โครเมียม ปูนซีเมนต์ น้ำหอม ยา และการติดเชื้อรา

อาการ

ลักษณะของโรคจะเรื้อรังและเป็น ๆ หาย ๆ รอยโรคเริ่มต้นเป็นตุ่มน้ำใส ๆ หรือเม็ดพองใส มักอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม โดยมากมักเป็นบริเวณฝ่ามือ ฝ่าเท้า ด้านข้างของนิ้วมือนิ้วเท้ามีอาการแสบ ๆ คัน

ผื่นผิวหนังเหล่านี้อาจหายได้เอง โดยตุ่มน้ำจะแห้งและผิวหนังจะลอกออกภายใน 2-3 สัปดาห์ ต่อมากอีก 4 สัปดาห์ผื่นอาจกำเริบอีก ซึ่งต้องแยกจากโรคผิวหนังอื่น เช่น สะเก็ดเงิน เชื้อรา ผิวหนังอักเสบจากการแพ้สัมผัสพวกนี้พบว่าอาจมีความผิดปกติของเล็บร่วมด้วย เช่น เล็บเป็นหลุม หนา และสีผิดปกติ

ภาพที่ 98 แสดงตุ่มน้ำใสฝังบริเวณฝ่ามือในผู้ป่วยดิสไฮโดรซิท

ข้อควรปฏิบัติและการป้องกัน

1. พยายามค้นหาสาเหตุและหลีกเลี่ยงต้นเหตุนั้น เช่น ถ้าเกิดจากความเครียดควรหาทางลดความเครียดลง
2. พึงระลึกละเอียดว่าบริเวณรอยโรคเหล่านี้ไม่พบเชื้อโรคใด ๆ ทั้งสิ้น ดังนั้นจึงไม่ควรใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรค เช่น สบู่ฆ่าเชื้อมาถูหรือล้างบริเวณฝืนนั้น เพราะน้ำยาและสบู่เหล่านั้นจะก่อให้เกิดการระคายเคือง จนทำให้ฝืนลุกลามมากยิ่งขึ้น
3. การลดอาการคันไม่ควรใช้ของมีคม เช่น เข็มหรือเล็บไปสะกิดตุ่มน้ำเหล่านั้นให้แตกออก ถึงแม้อาการคันจะลดลง แต่เข็มหรือเล็บอาจทำให้เกิดการติดเชื้อแบคทีเรียแทรกซ้อนขึ้นมาได้โดยสังเกตจากตุ่มน้ำพองเหล่านั้นจะกลายเป็นตุ่มหนอง ทำให้ยากต่อการรักษา